

Mr. Ruud Vos heeft veel (proces)ervaring in koop onroerend goed, huur en vergunningen. Hij is advocaat bij Vos & Vennoten Advocaten in Haarlem. Ruud schrijft over de juridische dimensie van alles wat met eigen huis en wonen te maken heeft. Vragen? Mail dan ruud.vos@vvadvocaten.nl. De Goed Wonen columns zijn na te lezen op www.haarlemsdagblad.nl/wonen/eigennieuws/nvmrubriek en www.vvadvocaten.nl

25-05-13

Monumentenperikelen

DE ADVOCAAAT

Onze binnensteden staan vol met monumenten. Die zijn dat geworden op basis van een aanwijzingsbesluit. In zo'n besluit staat, als het goed is, omschreven wat nu precies "monument" is. Dat is bijna altijd de buitenkant. Maar soms staat ook het interieur uitvoerig beschreven. Heel vaak niet. Heb je een monument, dan moet je voor elke verandering een monumentenvergunning hebben. Dus naast een eventuele (ver)bouwvergunning. Dat gaat ver. Voor de vervanging van een deurknop heb je al snel een monumentenvergunning nodig. Het maakt juridische niet veel uit of je een rijks-, provinciaal of gemeentelijk monument hebt. Vaak is de officiële omschrijving van het monument niet zo duidelijk. Of heel kort. Wat is nou het beschermen waard en wat niet? In onze casus van vandaag vond de gemeente dat een monumentenvergunning helemaal niet nodig was. Dat was omdat de werkzaamheden alleen de binnenkant betroffen. En over die binnenkant zei de omschrijving niets. Een

monumentenvereniging ging naar de bestuursrechter. Uiteindelijk oordeelde de Raad van State dat er wel degelijk een monumentenvergunning voor de werkzaamheden aan de binnenkant noodzakelijk was. Het hele pand was een monument, dus ook het inte-

rieur. En als de aanvraag is ingediend, dan moet de gemeente, uiteraard geadviseerd door de monumentencommissie, onderzoeken of er geen monumentale waarden in het gedrang komen. (Googelt u voor deze uitspraak op LJN BY3086.) Hoe dat advies van de monumentencommissie uitpakt, is van te voren niet te zeggen. In het ene geval vindt de commissie het interieur niet belangrijk en wordt zonder meer de vergunning verleend. In het andere geval blijkt het interieur – ook al staat dat niet of nauwelijks in de omschrijving vermeld – opeens uniek en het beschermen waard. Als vervolgens de gemeente dat advies overneemt, is dat de beoordelingsvrijheid van de gemeente. Daaraan durft een rechter niet snel zijn vingers te branden, tenzij het advies van de monumentencommissie rammelt. Bijvoorbeeld omdat het in strijd is met het monumentenbeleid. Kortom, je bent een blij en trots eigenaar van je monument, maar het is de overheid die bepaalt wat je ermee mag doen.

Goed Wonen